

גמ"ר 2503/01/13 - פרקליטות מחוז מרכז נגד אקרם אלסאנע

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
גמ"ר 2503-01-13 פרקליטות מחוז מרכז נ' אלסאנע
בפני כב' השופטת לאה שלזינגר שמאי
המאשימה
נגד
הנאשם
אקרם אלסאנע

14 ינואר 2014

ב"כ המאשימה עו"ד מירב פליישר לוי

הנאשם בעצמו וע"י ב"כ עו"ד קונפינו

גזר דין

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום הכולל גרימת מוות בנהיגה רשלנית לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 ונהיגה ללא רישיון רכב תקף.

2. עפ"י עובדות כתב האישום, בתאריך 17.10.12 שעה 10:11 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב משא שמספרו 68-305-36, ברחוב הרצל ברמלה מכיוון דרום לצפון ובהגיעו לצומת הרחובות הרצל-דני מס עצר ברמזור אדום. לאחר שהרמזור התחלף לירוק פנה הנאשם שמאלה, איבד שליטה על הרכב, עלה על שטח הפרדה, סטה ימינה, עלה על המדרכה ופגע, עם חזית הרכב, בהולכת רגל, אמנה אבו גאנם (להלן: "המנוחה"), ששהתה באותה העת על המדרכה. הנאשם עקר חלק מהגדר, המשיך בנסיעה, על המסלעה והתהפך על דופן ימין של רכבו תוך שהוא גורר את המנוחה כל העת (להלן: "התאונה").

כתוצאה מהתאונה המנוחה נפצעה באורח אנוש, פונתה לבי"ח "אסף הרופא" וכעבור יומיים נפטרה מפצעה.

3. הצדדים הגיעו להסדר מסגרת, לפיו התביעה עתרה להשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל וההגנה בקשה להסתפק בעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה, קנס ופיצוי.

4. לאור עתירת התביעה למאסר וגילו הצעיר של הנאשם, אשר טרם מלאו לו 21 שנים, הוריתי ביום 18.6.13 לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם.

בתסקיר מיום 13.10.13 ציין קצין המבחן, כי הנאשם הינו צעיר בן 21 המתגורר עם הוריו, סיים 12 שנות לימוד

עמוד 1

ועובד לפרנסתו בעסק המשפחתי. בנוגע לעבירה נשוא כתב אישום התקשה הנאשם לבטא עצמו, עקב שליטה חלקית בשפה העברית, ולפיכך הוסכם כי יועבר לקצינת מבחן דוברת ערבית להמשך האבחון.

בתסקיר משלים מיום 12.12.13 סקרה קצינת המבחן את עברו של הנאשם ונסיבותיו האישיות וציינה, כי הנאשם הינו צעיר שגדל במשפחה תומכת, נורמטיבי ונעדר עבר פלילי. בהתייחסותו לתאונה הנאשם לקח אחריות, מצר על תוצאותיה ומביע הזדהות עם כאב משפחת המנוחה. עוד צויין, כי בעקבות התאונה הנאשם סובל מהפרעה פוסט-טראומטית המתבטאת בהסתגרות, קשיי שינה ותפקוד, אובדן תיאבון וקושי בהתמודדות עם תחושת האשם.

לאור זאת, סבורה קצינת המבחן כי הנאשם יתקשה להתמודד עם מאסר ממושך בפועל והמליצה על הטלת צו מבחן במסגרתו ישולב הנאשם במסגרת טיפולית שתסייע לו לעבד את אחריותו לתאונה ותוצאותיה, אם יוטל מאסר בדרך של עבודות שירות. לחילופין, במידה ויוטל מאסר בפועל, המלצת שירות המבחן הינה לדחות את ביצוע העונש בחודש ימים כדי לסייע לנאשם לעבור תהליך מיון מוקדם בשב"ס.

5. לחובת הנאשם, הנוהג משנת 2011, 2 הרשעות קודמות שתיהן ב.מ. ברף הנמוך.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

לזכותו של הנאשם הודאתו.

6. **טיעוני המאשימה לעונש:**

במסגרת הטיעונים לעונש הגיש ב"כ המאשימה את מכתבו של בעלה של המנוחה, בו תאר את הסבל והצער שנגרמו לבני משפחתם ומצבם הנפשי הקשה של ששת ילדיהם שבהעדרה של האם מתקשים לתפקד בחיי היום-יום. בעלה של המנוחה הביע מורת רוח מכך שהנאשם ומשפחתו לא מצאו לנכון להביע חרטה בפניהם על אובדן האם וביקש כי ביהמ"ש יחמיר בעונשו.

התביעה טענה, כי יש להשית על הנאשם עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח לתקופה ארוכה, התואם את העבירה ונסיבותיה, ואין להסתפק בעונש מאסר שיבוצע בעבודות שירות.

לטענת המאשימה, מדובר בתאונה שנגרמה עקב נהיגתו הפרועה של הנאשם ואין, ולא היו,

כל נסיבות אחרות, שהיה בהן כדי להשפיע על מידת אחריותו. התאונה אינה בלתי נמנעת וקריתה אך ורק בשל נהיגתו הרשלנית של הנאשם, ולפיכך, יש לייחס לו דרגת רשלנות גבוהה.

עוד נטען, כי אין ליתן משקל יתר לנסיבות לקולא שאינן חריגות בנסיבות המקרה- עובדת היותו של הנאשם צעיר

בשנים אינה מספקת כדי לפטור אותו מעונש הולם, עברו התעבורתי ראוי שימש לחובתו לאור וותק הנהיגה הקצר, ותסקיר שירות המבחן והמלצותיו ראוי שיבחנו בהתאם לאינטרס הציבורי וינתן להם משקל מועט, אם בכלל.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה ולהלכה לפיהם הענישה הראויה בעבירה של גרם מוות ברשלנות הינה מאסר בפועל ופסילה ארוכת שנים.

טיעוני ההגנה לעונש:

אביו של הנאשם סיפר לביהמ"ש, כי מאז קרות התאונה ולמרות ההליך המשפטי, הם נמצאים בקשר עם משפחת המנוחה והביע את השתתפותם בצער המשפחה. עוד סיפר על השינוי שחל בנאשם שהפך מסוגר וחרד בעקבות האירוע. כיום, הדגיש האב, הם עושים כל מאמץ בכדי לסייע לנאשם להתמודד עם תוצאות התאונה ולהתחיל בהליך שיקומי וביקש מבית המשפט להימנע מלהטיל עונש של מאסר בפועל העלול לחבל במאמציהם.

ב"כ הנאשם עתר, כי בית המשפט יגזור על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות לאור גילו הצעיר, היותו נורמטיבי ונעדר עבר פלילי, נסיבותיו האישיות, הודאתו המיידית בהזדמנות הראשונה, חרטתו הכנה, מצבו הנפשי הקשה והמלצת שרות המבחן.

הסנגור ציין, כי הנאשם נהג במהירות המותרת והתואמת את תנאי הדרך והסיבה לאובדן השליטה הינה כתוצאה מרטיבות בכביש ו/או מהיותו של הנאשם חסר מיומנות בנהיגה, לפיכך יש לייחס לו דרגת רשלנות נמוכה.

יצוין, כי טענת הנאשם בדבר רטיבות בכביש עומדת בסתירה לאמור בסעיף 3 (ג) לכתב האישום, בעובדותיו הודה הנאשם, לפיו הכביש היה יבש, ולפיכך אין בידי לקבלה.

עוד ביקש ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יקבל את המלצת שירות המבחן לצו מבחן וייתן משקל לעובדה, כי על הנאשם לעבור הליך טיפולי, שבלעדיו יתקשה לתפקד בהמשך חייו.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לפיה הוטלו, במקרים דומים של נאשם צעיר, נורמטיבי ובנסיבות של רשלנות נמוכה ומצב נפשי קשה, עונשי מאסר בעבודות שירות וצו מבחן.

שיקולי ענישה .7

בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בחומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי אשר נפגע בביצוע העבירה הינו ערך קדושת החיים ואין ערך עליון ממנו.

בחינת **מידת הפגיעה** - לית מאן דפליג כי במקרה זה בו ניטלו חיים הפגיעה בערך המוגן הינה במידה המרבית האפשרית.

הקו המנחה בפסיקת בית המשפט העליון לגבי מדיניות הענישה בעבירות של גרימת מוות בנהיגה רשלנית הינו השתת מאסר בפועל, וזאת עקב הפגיעה בערך העליון של קדושת החיים. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה מבטאת את הצורך במאבק בנגע תאונות הדרכים והעברת מסר באמצעות הטלת עונשים חמורים על מי שגרם בהתנהגותו לתוצאה קטלנית.

בדנ"פ 1391/12 **מזרחי נ' מדינת ישראל** קבעה כב' הנשיאה, כתוארה אז, השופטת בייניש, כי: " אין לסטות ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של גרימת מוות ברשלנות. לפי מדיניות זו, כך נקבע בפסק הדין, ככלל יוטל עונש מאסר מאחורי סורג ובריח במסגרת המאבק בתאונות והחריגים לכלל זה הם מעטים".

כללים מנחים לקביעת הענישה הראויה בעבירה של גרימת מוות ברשלנות הותוו בע"פ 6755/09 **אלמוג נ' מדינת ישראל**, ע"י כב' השופט הנדל: " נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

עוד קבע בית המשפט בפרשת אלמוג, כי: " אין זה נכון מבחינת תורת הענישה לדון עניינו של נאשם במנותק ממאורעות הזמן והתקופה. נהיגה אלימה בכבישים הפכה לרעה החולה של תקופתנו. בתי המשפט מצווים להחמיר עם עברייני תנועה. יש להירתם למניעת התופעה ולהגן על בטחון הציבור ושלומו, בין היתר באמצעות הרחקת נהגים מסוכנים פורעי חוק מהכביש לתקופה ראויה. הצורך להחמיר בעונש בגין עבירת גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות כמובן איננו פוטר את בית המשפט מלבחון את המקרה הקונקרטי בצורה מידתית. נהפוך הוא. בדיקה כזו תביא להקלה מסוימת בענישה בתיק אחד ולהחמרה מסוימת בתיק אחר".

8. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסרים בעבודות שירות וכלה במאסרים בפועל לתקופות ממושכות, כמפורט להלן:

א. בע"פ 7434/04 **אלקיעאן נ' מדינת ישראל** מדובר בנהג חדש שגרם ברשלנותו למות אדם, ונידון ל-30 חודשי מאסר בפועל, מתוכם תשעה חודשים שירוצו בחופף למאסר אותו ריצה המערער, ויתרתם במצטבר. ו-15 שנות פסילה.

ב. בע"פ 70036/06 **בעז חיים נ' מדינת ישראל**, מדובר בנהג חדש, בן 18 במועד התאונה בה מצאו את מותם שני בני אדם, בית המשפט המחוזי התחשב בגילו הצעיר ובעברו הנקי והפחית את עונש המאסר שהושת על המערער מ-30 חודשים ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ג. בעפ"ת 24573-05-13 **פטר נ' מדינת ישראל**, נדון ערעורו של נאשם אשר גרם למות אישה. בית המשפט המחוזי אישר את העונש של 15 חודשי מאסר בפועל, למרות עברו הנקי, הסבל הנפשי שחווה בעקבות התאונה והמלצת שירות המבחן. בית המשפט קבע כי למרות רשלנות תורמת מצד המנוחה עדיין העונש בגדר המתחם מוצדק.

(יצוין, כי במקרה דנן, לא הייתה כל רשלנות תורמת מצד המנוחה, שכל חטאה הינה שעמדה על המדרכה).

ד. בת"ד 4492-12-08 **מדינת ישראל נ' עאסי**, הושת על הנאשם, נהג חדש שהורשע בגרימת מוות ברשלנות, עונש מאסר בפועל של 20 חודשים ו-15 שנות פסילה.

ה. בעפ"ג 6674-09 **אבו עייאש נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של הנאשם למרות גילו הצעיר והיותו נורמטיבי, ואושר עונש של 24 חודשי מאסר ו-20 שנות פסילה.

מנגד, וכפי שהציג ב"כ הנאשם, ניתן למצוא גזרי דין מקלים כגון, רע"פ 4261/04 יעקב פארין נ' מדינת ישראל, שבו גזר ביהמ"ש העליון את עונשו של הנאשם בין היתר ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ברם, פסיקה זו חריגה ביותר לאור נסיבותיה המיוחדות ואינה דומה בנסיבות קרות התאונה למקרה דנן.

9. נסיבות ביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק)

רשלנות הנאשם- הנסיבה העיקרית הקובעת את חומרת העבירה במקרים של גרימת מוות בתאונת דרכים הינה רמת הרשלנות. כאשר רמת הרשלנות הינה ברף הגבוה, מהווה הדבר נסיבה להעלאת מתחם הענישה וכאשר רמת הרשלנות הינה ברף הנמוך, מהווה היא בבחינת נסיבה להקלת העונש.

כאמור, מדובר בתאונה דרכים קשה ומצערת שאירעה עת סטה הנאשם עם רכבו מנתיב נסיעתו, עלה על המדרכה, פגע במנוחה וכתוצאה מהתאונה גרם למותה. הנאשם במקרה דנן התרשל בכך שהפר את חובת הזהירות המוטלת על נהגים באשר הם - הוא לא שם ליבו לתנאי הדרך ולא נהג במהירות הנדרשת מרכב שמתחיל נסיעתו לאחר עצירה, פנה שמאלה בחדות וזאת מבלי להאט ולבצע את השלמת הפנייה בצורה בטוחה.

הנאשם מלכתחילה, החל נהיגתו במהירות גבוהה דבר שהשפיע על יכולתו לשלוט ברכב ולבלום בזמן. טענתו, כי הכביש היה רטוב, אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום בהן הודה כאמור בסעיף 7 לעיל ולפיכך דינה

להידחות. למעלה מן הדרוש אציין, כי אם הייתי מקבלת טענה זו, היה בה כדי להגביר את חומרת רשלנותו של הנאשם, שהרי היה עליו בנסיבות כאלה להאט מהירות נסיעתו באופן משמעותי.

גם טענתו השנייה, כי הייתה בעיה בהיגוי ובבלמים, מוסיפה לדרגת הרשלנות. נהג הנוהג ברכב, כשהוא מודע או חושד כי הרכב אינו תקין, וביודעו כי לרכב אין רישיון תקף, היינו תקינותו של הרכב לא אושרה ולמרות זאת נוהג ברכב תוך שהוא מסכן את עצמו ואת משתמשי הדרך, אינו יכול לטעון לרמת רשלנות נמוכה. על אחת כמה וכמה כשמדובר בנהג חדש ולא מיומן הנוהג ברכב משא ובעובדה, כי מדובר בנהיגה בשעות היום בהם הרחובות הומים מאדם ונדרשת זהירות מוגברת מצידו של הנהג.

לפיכך, אין מדובר ברשלנות נמוכה, אלא בנהיגה באופן שיש בה התעלמות מוחלטת מהאחריות המוטלת על הנהגים המציבה את רשלנותו של הנאשם ברף גבוה.

10. לאור האמור לעיל, ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג') סבורתני כי מתחם הענישה בעבירה של גרימת מוות ברשלנות נע בין 6 חודשי עבודות שירות במקרים חריגים ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל במקרים החמורים יותר ופסילה לתקופה של החל מ-3 שנים ועד פסילה לצמיתות.

11. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא')

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

גילו הצעיר ועברו של הנאשם- כאמור מדובר בצעיר שעדיין לא מלאו לו 21 שנים, נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, שהתאונה ותוצאה הטראגית שינו את חייו ואת חיי משפחתו.

כבר נקבע בפסיקה, כי בעבירות רשלנות, הנעדרות מחשבה פלילית קלאסית, המשקל שיוענק לנורמטיביות של הנאשם במכלול הענישה, לא יכריע את הכף. כמו כן לעניין מצבו הנפשי הקשה של הנאשם בעקבות התאונה פסק בית המשפט המחוזי ברע"פ 1899/05 בן דיין נ' מדינת ישראל: "כדרכן של תאונות, ובעיקר כאלו בהן מעורבים צעירים, ההתפכחות וההכאה על חטא באה רק לאחר מעשה, וכאשר את התוצאה הקטלנית לא ניתן עוד למנוע. לפיכך, ומתוך תקווה כי גורם ההרתעה ישיג בסופו של יום את מטרתו, אין מנוס מלהוסיף ולהכביד את היד על נהגים רשלניים, ואולי בדרך זו ניתן למנוע את הקורבן הבא".

נטילת האחריות של הנאשם- הנאשם הביע חרטה על מעשיו, נטל אחריות, הודה בהזמנות הראשונה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ובכך, חסך סבל נוסף ממשפחת המנוחה וחסך מזמנו של בית המשפט.

תסקיר שירות המבחן- לאחר שקראתי את תסקיר שרות המבחן בעיון רב ושקלתי האמור בו, אינני סבורה כי

נסיבותיו האישיות של הנאשם חריגות באופן משמעותי מנסיבותיהם של כלל הנאשמים. מרבית הנאשמים, שהיו מעורבים בתאונה קטלנית, לא יצאו לדרכם מתוך מחשבה לפגוע במאן שהוא שיקרה בדרכם, אלא קרות התאונה נעוצה ברשלנות רגעית ומאותו יום ואילך, הם סובלים מרגשי חרטה עמוקים, ומתייסרים על שגרמו נזק בלתי הפיך למנוחה ולמשפחתה. רובם של הנאשמים אנשים נורמטיביים, שומרי חוק, אשר מפגש עם אוכלוסייה עבריינית בבית הסוהר קשה עבורם. אך קשה עשרות מונים כאבם של משפחת המנוחה, כאב אשר לא ירפה מהם כל עוד נשמה באפם.

הגם שהמלצתו הראשונית של שרות המבחן הינה למאסר בדרך של עבודות שירות, אציין, כי אין מקום להטיל על הנאשם עונש מקל בדמות עבודות שירות משום שהעדפת ההליך השיקומי, על פני האינטרס הציבורי של שמירת בטחון המשתמשים בדרך, יש בו כדי להעביר מסר לא נכון לציבור במובן זה, שעבירות חמורות תוכלנה להימחל באם הנאשם יבחר בהליך השיקומי.

כבר נפסק ע"י ביהמ"ש העליון, כי בית המשפט אינו כפוף להמלצת שירות המבחן.

"הלכה מושרשת היא, כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה "לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות המבחן אינו מופקד עליהם".

רע"פ 10524/09 **בוזגלו נ' מדינת ישראל** (מיום 5.1.2010) רע"פ 9118/12 **אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל**.

וכן נקבע ברע"פ 8176/12 **חדד ראהב נ' מדינת ישראל**, שניתן ביום 15.11.12 מפי כב' השופט א' שוהם:

"תסקיר שירות המבחן כבודו במקומו מונח, אך כפי שציינתי בעניין מגידוב "על אף ההערכה הרבה לעבודתם של הגורמים המקצועיים, תסקיר שירות המבחן הינו בגדר המלצה בלבד, ובית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו" (וראו גם ע"פ 9044/11 **מדינת ישראל נ' אלמליח** (מיום 12.3.2012); ע"פ 3472/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 3.12.2012))."

פגיעת העונש בנאשם- אין חולק, כי שליחתו של צעיר נורמטיבי למאסר בפועל יכולה לשבש את כל מהלך חייו, לחשוף אותו לגורמים שליליים ואף לגרום להשלכות הרסניות, אולם, ועם כל הצער שבדבר, אין להעדיף צער של זה על צער אובדן חיי אדם ולהסתפק בענישה חינוכית בלבד. צעיר המבקש לו הזכות להחזיק ברישיון נהיגה ראוי שידע, שיחד עם זכות זו משולבות גם החובות לנהוג בשיקול דעת ולשאת באחריות לתוצאות נהיגתו.

בימ"ש עליון בע"פ 6171/11 **גל שחורי נ' מדינת ישראל**, מיום 16.02.12, עמד על הצורך לשיקול שיקולי הרתעה וגמול אשר גוברים על שיקולי שיקום הנאשם.

לסיכום

12. סבורתני כי נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן מקימות עילה להקלת עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות וכי אין מנוס מהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. עם זאת, ולאור העובדה כי הענישה היא לעולם אינדבידואלית ויש להתאימה לנסיבות המקרה, אתחשב בנסיבות הנאשם כאמור לעיל, והודאתו וכפי שנפסק בע"פ 70036/06 **בועז חיים נ' מדינת ישראל**: "התחשבות בנסיבות האישיות של המערער, כמתואר בתסקיר המבחן, ובמיוחד בהשפעת התאונה והמאסר הצפוי לו מאחורי סורג ובריח, בהם התחשבו בתי המשפט במקרים בהם הורשעו נהגים, לרבות נהגים חדשים, שגרמו למוות בנהיגת הרשלנית, מצדיקה **הקלה מסוימת בעונש המאסר בפועל שהוטל על המערער. זאת מבלי שהדבר יבטא גישה סלחנית להתנהגותו של המערער, וזילות בחיי המנוחים, כמו גם בטראומה שנגרמה לבני משפחותיהם**" (ההדגשה שלי- ל.ש.ש.).

סוף דבר 13.

לאחר ששקלתי בכובד הראש את טיעוני הצדדים, את הסדר המסגרת שהוצג בפני ובחנתי נסיבותיו האישיות של הנאשם, בשים לב לתסקיר שירות המבחן, ושקלתי את מדיניות הענישה במקרים כגון אדא, ואת האינטרס הציבורי להילחם מלחמה של ממש בקטל בדרכים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

הנני מטילה על הנאשם עונש מאסר למשך 12 חודשים שירוצה מאחורי סורג ובריח.

אני דנה את הנאשם ל- 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה ו/או גרימת מוות ברשלנות.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 15 שנים.

הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 6,000 או 60 ימי מאסר תמורתו, אותם יישא בנוסף לכל מאסר אחר שיוטל עליו.

הנני דנה את הנאשם לתשלום פיצוי למשפחת המנוחה בסך ₪ 8,000.

המאשימה תמציא לבית המשפט פרטי משפחת המנוחה לצורך העברת כספי הפיצוי שנפסקו לטובתם.

לצורך חישוב הפסילה על הסנגור להגיש אסמכתאות לעניין הפסילה שריצה הנאשם עד כה.

הפסילה תחל לאלתר, מניינה ממועד שחרורו של הנאשם ממאסר ובניכוי תקופת הפסילה שריצה בתיק הנדון.

ניתנה והודעה היום י"ג שבט תשע"ד, 14/01/2014 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור המלצת שירות המבחן אני מורה כי בכפוף לחתימת הנאשם על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪ להבטחת התייצבותו לריצוי מאסרו יעוכב ריצוי עונש המאסר שהוטל עליו עד ליום 13.02.2014.

על הנאשם להתייצב במועד זה בשעה 08:30 בבית מעצר "הדרים" לריצוי עונשו.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מ- 13.02.2015.

הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 13.02.2014.

אי עמידה באחד מהתשלומים יעמיד את יתרת הקנס ו/או הפיצוי לפירעון מיידי.

ניתן צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם אשר יבוטל לאחר ריצוי עונש המאסר שהוטל עליו.

על הנאשם להמציא אישור שב"ס על סיום ריצוי מאסרו לצורך ביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ נגדו.

אשר לעתירת הסנגור להשבת הרכב, מורה על הסנגור להגיש בקשה בכתב שתועבר לתגובת המשטרה טרם מתן החלטה.

ניתנה והודעה היום י"ג שבט תשע"ד, 14/01/2014 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי, שופטת